

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Weisz Márk könyvkereskedése, hova a lap szellemi
részét illető közlemények, előfizetési és hirdetésidő-
lak küldendők.
Kéziratok nem adódnak vissza.

Felelős szerkesztő: Eder János.
Kiadó- és lapnyújtó: Weisz Márk.

Előfizetési díj:
Egész évre 8 kor. Fél évre 5 kor. Negyed évre 2 ko
Egyes száma 3 fillér.
Megjelen minden vasárnap reggel

Általános drágaság.

Régi igazság, hogy nem boldog a magyar. Mikor mindenfelől huzak-nyuzzák szoritják nyomják. Hogy tud ilyen keppen zöld ágra vergődni, hogy tud ilyen viszonyok mellett tisztességesen megfelelni kötelezettségeinek.

A jövedelem nem hogy emelkedik inkább csappan: ennek ellenében óriás mértékben és megállapodás nélkül emelkedik minden az ára. A két legfontosabb kelléke a társadalmi életnek, az élelmiszer és a lakás, szemérmetlen módon megdrágult. A hús szinte megfizethetetlen, a lakás ára szintén oly nagy, hogy a szűkes viszonyok között élő ember mindig kisebb lakásban kénytelen meghuzni magát csak hogy valahogy lakhassék.

Ha nálunk valami megdrágul az okát nem kell nagyon kutatni s csak a szomszédba kell mennünk és láthatjuk, a vidáman dörzsölő kezeket a meglepődéstől duzzadt arcokat. A mi jó osztrák szomszédjaink mindig gondoskodnak arról, hogy nekünk egy kis mulatságot szerezzenek, összeállnak a nagyiparosok, a vállalkozók és egyszerűen elhatározzák hogy ennek vagy annak a nélkülözhetetlen cikknek árát felemelik. Akiknek nem tetszik, ne vásároljon belőle, ha meg vásárol, ugrál-

hat mellette, de fizetnie kell akár akar, akár nem.

Igy vagyunk kiszolgáltatva Ausztria kénye-kedvének, kapzsiságának, nyereszkedési vágyának. Igy gondoskodtak arról, hogy a szerb határzár révén a marhahús ára tetemesen felszálljon; így gondoskodnak arról, hogy mindent drágán megfizessünk. Ebben nyilvánul meg a közösvámterület áldásos volta. Azért kapálódznak úgy odaát az önnálló vámterület ellen, mikor emelhetnek majd árakat az osztrákok, de saját testvéreik számára.

Hogy azután oly nagy árnyokat öltenek a kivándorlások, azon nem kell csodálkoznunk. Elvégre az a munkásszerető, dolgozó, izmoskaru földműves munkás nem várhatja a sült galambokat, mert a család jól nem lakhatik reménykedésből. Vagy munkáját oly gyatrán fizetik, hogy legszerényebb életmódja mellett sem telik mindenre, mire szüksége volna. E két ok készíti a kivándorlásra főleg azokat, akiknek még van valamelyes vagyonuk, s ennek roncsait megmentendő, itt hagyják szülőhazájukat, holott szívesebben dolgoznának idehaza, ha lenne mit, örömet maradnának itthon, ha munkájukat csak annyira megfizetnék, hogy családjukkal eltengezhessenek.

A világ egyik részében sem

aknázzák ki úgy az embert mint nálunk, szép Magyarországon. A kizsákmányolásban valóságos versengés folyik a telhetetlenek között. A lakás uzsora vigan tobzódik. Miután elsősorban a fővárosban emelkedik beláthatatlan magasságra minden dolognak az ára, természetes, hogy a középpontból szétágazódik ez az ország megannyi részébe s így megszületik az egyetemleges általános drágaság.

A közönség hiába jajveszékkel, hasztalan siránkozik és kapálódik kézzel-lábbal ilyen brutálítások ellen, az illetékes körök vajmi keveset törődnek és ha törődnek is, vajmi keveset tesznek — talán nem is tehetnek többet — a nép feltétlen jogos és méltányos panasza kielégítésére.

A hiba tulajdonképpen a nálunk örökösen széthuzódó, semmi-
ben össze nem tartó, egyöntetűen eljárni nem tudó társadalomban van, mely egyideig sopánkodik s azután belenyugszik a változhatatlanba. Ilyen körülmények között nem csoda ha vérszemet kapnak a termelők és háziurak és minden nagyobb lelkifurdalás nélkül akkor és annyira emelik az árakat amikor és amennyire nekik jól esik.

A nagyközönségnek a millió és millió állampolgárnak kellene sztrájkolnia az ilyen indokolatlan és sérelmes emelkedések ellen: míg

TARCZA

Pompás nyaralás.

(Folytatás)

— De kedvesem, csak nem kívánod tőlem hogy kilenc óráig fetrengjem az ágyban, midőn hét órákor már a szabad természetet szoktam élvezni?

— Be kell látnod, hogy ha vendég van a háznál, a magunk kényelme mellékes.

— Ja ugy? Olvassunk hát tovább. »Tíz órákor reggeli.« Hét óra helyett? Nem rossz! »Reggeli után lovaglás és autózás?«

— Ki fog lovagolni és autózni?

— A lányok és a fiúk fognak autózni, Toncsika és te lovagolni.

— S hol van az autó? — kérdem szerényen.

— Bérelni fogsz, kedvesem, — világosított fel a feleségem.

— De Toncsika meg nem tud lovagolni.

— Nem, de sokszor mondotta, hogy szeretne megtanulni és hogy te megtaníthatnád.

— Éppen felelni akartam midőn a feleségem ellentmondást nem tűrő hangon jegyezte meg:

— Ezt a csekély udvariasságot nem tagadhatod meg tőle.

— És te? — kértem.

— Sajnos, — felelte duzzogva — hogy délelőtt itthon kell maradnom, mert amióta Pestről eljöttünk, nincs egy megbízható főzőnőm!

— Ez a mondat szemrehányásképen nekem szólt s így jónak láttam e tárgynál nem időzni, pedig a feleségemnek nagy kedve volt hozzá.

— No menjük tovább „12 órákor villásreggeli“ Ebéd helyett villásreggeli „12 órától alvás és séta. 3 órákor ebéd, ebéd után egy órai pihenés. Öt órákor megállapodás szerint tenisz vagy kirándulás. Hét órákor uzsonna, uzsonna után zene, táncz. 10 órákor vacsora, vacsora után kártya. Toncsika nagyon szeret kártyázni.

Sóhajtván adtam vissza a programot.

— A feleségem is sóhajtott.

— Azután azt akarod édes, hogy ebben a komédiában én is részt vegyek? Szeptemberig?

— Feltétlenül, hiszen te vagy a házigazda.

— Ismét sóhajtottam és szerettem volna a napokat, órákat a végtelenségig nyújtani, hogy a várva-várt pesti vendégek minél későbbben érkezzenek meg. De végre is felvirradtunk a nagy napra! Toncsikáék számszerint kilencen megérkeztek.

Toncsikáékkal együtt megérkezett egy csomó pesti szokás. Szegény Borcsa szobalálynak is le kellett vetni az ő megszokott falusi divat ruháját és pesties szűk szoknyát kellett magára venni amiben nagyon szégyelte magát szegény. A fejére meg valami fehér bóbítát tett a feleségem, amitől aztán egészen madárjesztő lett a különben csinos falusi leány. Ugy halottam, hogy a Jancsija nem volt vele megelégedve és szakítással fenyegette, ha vissza nem kerül a maga valóságába, Még fűzött is hordott az istenata, amitől aztán ájulás fogta el. A nevét is Boriskára kellett változtatni. Józsi masnak is le kellett a csinos kis bajszát vágatni, ami miatt annak meg a szíveválasztottjával gyűlt meg a baja. Allandóan nyakig gombolt uniformisban s fehér keztyűben kellett neki lenni. A guta majd megütötte szegényt a nagy hőségben. A neve ennek is Jozsó lett.

a kizsákmányolók be nem látják, hogy nem lehetnek el a fogyasztók nélkül.

Erős szervezkedéssel, egyöntetű eljárással pressziót lehet gyakorolni mindenféle erőszakos és a meggazdagodás nagyobb emelésére irányuló áremelések ellen. Akkor majd lejjebb esik az álluk a most még elvakult lakás és élelmiszer uzorásoknak.

UJDONSÁGOK.

— **Az érdem jutalma.** A szegedi országos szőlő bor és gyümölcs kiállítás díjazásának eredményeit f. hó 22-én d. u. hirdették ki, mely alkalommal Bagossy József borkereskedő, homoki fehér boráért, dicséret oklevéllel lett kitüntetve. Ismerve Bagossy Józsefnek a bor kezelés terén szerzett érdemeit, csak örülni tudunk a megérdemlett kitüntetésnek. Gratulálunk!

— **Legrosszabb esztendő.** Ilyen veszedelmes inséges esztendő, mint az ideai már régóta nem volt. Különösen veszedelmes és inséges a kisgazdákra. Eddig az volt a baj, hogy juniustól kezdve október végéig a szárazság pusztította a terményeket, ezzel szemben az idén a nedvesség — a víz. Már hetek óta esik a hideg eső. Tönkre mentek a szőlők, nem érnek a tengerik. A folytonos esőzés következtében a Tisza annyira megáradt, hogy ilyen nagy vízre szeptember hóban 50 évvel visszamenőleg sem emlékeznek. Az egész árter a víz alatt, még pedig hideg víz alatt uszik. A szénatermést, a kukoricát, a kölest tönkretette, de sok helyen a répát és az árterén fekvő szőlőket is. Ilyen csapások mellett még a legnagyobb csapás, hogy a pénzintézetek kénytelenek voltak a kamatot emelni, még pedig tetemesen. Szóval a kisbirtokosok a tönk szélére jutnak. Ehhez a szerencsétlen viszonyokhoz nagyban hozzájárul a „honatyák” okvetetlenkedése, akik a helyett, hogy egyetértve iparkodnának a kis embersorsán javítani, egymás fülét rágják. De azért busás évi javadalmazásukat iparkodnak felszedni a semmittevő handa-bandázásukért. Egyszóval — verí a magyar embert a Magyarok Istene mind a két kezével.

— **A sorozás eredménye.** F. hó 21—23 és 24-én tartott iősorozáson az I. korosztályban állítottott 223, a II. korosztályban

153, a harmadik korosztályban 131, összesen 507 hadköteles. Bemaradt az I. korosztályból 86, a II. korosztályból 35, a III. korosztályból szintén 35, összesen 156. A bemaradtakból 1 éves önkéntes 5, 3 éves önkéntes 4.

— **Kengyelfutó asszony.** A f. hó 27-én délután 4 órakor a piactéren köröskörül egy lihegő kengyelfutó idős asszony szaladgált versenyt körülveve az iskolás fiuktól. Ennek a szerencsétlen néembernek a szeméből néz ki az éhínség és éppen olyan állapotban van, mint a régi szentesi sziksós lovak, vagyis az oldalbordáit a pruszlikon keresztül is meglehetően olvasni. Hát bizony ez a szegény „évaivadék” is többre menne, ha karasolna vagy tollat fosztana, kevesebb fáradtsággal kereshetné meg mindennapi kenyerét. De a művészet dicsősége, még az alsóbb rendű artístákat is magával ragadja, ha ezt is művészetnek minősítjük ebben a fene sportvilágban.

— **Bent szorult nyulak.** A rohamosan áradó Tisza elöntötte a rétek árterét oly hirtelen, hogy a nyulak nem tudtak onnan menekülni. Legtöbbnyire egy-egy talpalatnyi száraz helyre vergődtek össze, vagy az uszó vontatókra. Fel is használták ezt az alkalmat a nyulra éhes orvosok. Így p. u. hétfőn délután egy noturius orvos a száraz helyre másodmagával kiugratta a szirtben összekuporodott nyulakat a vízbe és azután evezővel agyonverte. Az ilyen orvoslás azután már tul meg minden határon, már egyszerűen embertelen pimaszság.

— **Özvegy iparüzés.** Az ipartörvény 40. §-ában foglalt rendelkezésből következik, hogy az özvegy nem kötelezhető arra, hogy elhunyt férje által gyakorolt képessítéshez kötöt iparának folytatása végett képesített üzletvezetőt jelentsen be. Viszont azonban az 1884. évi XVII. t.-c. 40. §-ának e mondata: „az iparos elhalálozás esetében az üzletet annak özvegye újabb bejelentés nélkül folytathatja,” csak azt jelenti, hogy az özvegy nem köteles az előirt kelleket kimutatni s új iparigazolványt váltani, de özvegyi jogát, azaz hogy elhunyt férje iparát gyakorolja, be kell jelentenie, mert az idézett törvény 178. §-a megszorítás nélkül mondja ki, hogy az iparajstromban az ipar álladéknak történt minden változás beiktatandó. Az a körülmény pedig, hogy a férj elhalálozván, az özvegy gyakorolja az ipart, az ipari álladéknak oly lényeges változása, mely a törvény

fentebbi rendelkezéséhez képest feltétlenül bejelentendő.

— **A polg. fuiskola tantestülete.** A helybeli áll. polg. fuiskola tantestülete a m. héten tartott ülésében köszönetet szavazott Dr. Cicatricis Lajos vármegyénk érdemes főispánjának, amiért közbe járt a közoktatási kormányznál, hogy az állami polg. fuiskola építésére a versenytárgyalást sürgősen elrendelték. Tehát a jövő tanévben már az új épületben kezdik meg a tanítást.

— **Csikódíjazás.** Ma délelőtt 9 órakor a vásártéren a Csongrádmegyei Gazdasági Egyesület tartja ez évi csikódíjazását.

— **Sztrájkoló előljáróság.** Mindszent község előljárósága levelet írt a képviselőtestületnek és beadta lemondását. Az szolgáltatott okot a lemondásra, hogy a képviselőtestület a legutóbbi fizetésrendezésnél csupán a tisztviselők fizetéseit javította, de az előljáróság tagjainak fizetés-emeléséről nem gondoskodott. Az előljárók eleinte amerikáztak, de ez nem vezetett célra. Most aztán egyesülten ott hagyták a faluházát.

— **A nép téli gazdasági nevelése.** A földművelődési minisztérium munkásügyi osztályában serényen folynak a téli gazdasági tanítások, felolvasások, hónapokra terjedő kurzusok, háziipari tanfolyamok és gazdasági megbeszélések előkészítő munkálatai. A jövő hónap derekán, a gazdasági egyesületek, gazdakörök és egyéb társulatok buzgalmából nem kevesebb mint 4000 községben indul meg a mező gazdasági jegyében való kulturmunka és a gazdasági hazaiipart 500-nál több községben fogják tanítani.

— **Küzdelem a tüdővész ellen.** A tuberkulózis elleni küzdelem országos bizottsága kérelmére a közoktatásügyi miniszter újból nyomtatékosan felhívja legutóbbi rendeletében a tanfelügyelők figyelmét a tüdővész terjedésének megakadályozása végett kiadott miniszteri rendeletek pontos végrehajtására. Egyben a közeljövőben egy egészségügyi kátét bocsát közre, hogy arról a tanítók megszerezhessek a tüdővész elleni védekezés céljából szükséges ismereteket, az egészséges életmód követelményeit és szabályait.

— **Baromfi kiállítás.** A szeged-videki baromfi s házinyul tenyésztők egyesülete októberben Szegeden országos baromfi, galamb- és házinyul kiállítást rendez a Baromfitenyésztők országos Egyesülete és Szeged város erkölcsi és anyagi támogatásával. A kiállításra vonatkozó bejelentési ivateket a napokban fogják az ország tenyésztőinek szétküldeni, de már eddig is olyan nagy érdeklődés mutatkozik, hogy a kiállítást rendező bizottság már most intézkedett, hogy a Baromfitenyésztők Országos Egyesületétől a kiállítási ketreceket megkapja, miután az egyesület saját ketrece kevés. A kiállítást az ujszegedi vadgató helyiségeiben fogják megtartani és azonkívül nagyobb szabad helyen helyezik el a kacsá- és libaudvarokat. A kiállításra vonatkozó bármely fölvilágosítással szívesen szolgál a egyesület titkára, Vogel Antal.

— **Tűz.** Folyó hó 25-én virradóra a „Keresztény Fogyasztási Szövetkezet” tulajdonát képező uri utcai volt Hubert féle háza ismeretlen okból kigyulladt és teljesen leégett. Elégett sok különféle áru, közte egy vagon mész is amit előző napokban hoztak. A kár nagy, a biztosítás révén azonban valószínűleg meg fog térülni.

Az első napon, hogy megérkeztek a vendégek, négy órakor ebédeltünk, mert Toncsika, Mácsika, Jancsika, Lencsika. Tincsika akkorra lettek készen az ebédhez való tolettel. És tekintettel az utazás fáradalmaira, arról a napról elmaradt minden paradé s így én este 11 órakor hozzájutottam a lefekvéshez.

Másnap aztán megkezdődött a robot és különféle variációkban folytatódott.

Két hét múlva könnyörögtem a feleségemnek, hogy csak engem mentsen fel a robot alól és aztán nem bánom, ha jövő kánikulát is itt várja be Toncsika csak én ne legyek kötelezve semmire.

A feleségem egészen oda lett a boldogtalanságtól és könnyezve panaszkodott hogy az Isten csak neki adott olyan nehézkes és vad természetű férjet, akibe nem lehet egy kis jó modort belevérni. Azután szemrehányást tett, hogy semmit sem gondolok magammal, hanyagul öltözöm és ugy nézek ki, mint egy civilizálatlan ősember. Semmi sik nincs rajtam.

Megadtam magam sorsomnak gondoltam: ugysem tart örökké.

Másnap reggel, mintha estélyre készültem volna, gavallérosan kiöltöztem, még virágot is tűztem a kihajtómba és egy szál rózsával a kezemben megjelentem a reggelinél. A feleségem arcáról már messziről leolvastam, hogy most meg van

velem elégedve. A rózsát mosolyogva nyujtottam át neki. Ő aprehenziósan nézett rám s a rózsát átadta Toncsikának és midőn egy pillanatra egyedül maradtunk, szemrehányóan jegyezte meg, hogy mily figyelmetlen vagyok Toncsikával szemben.

Másnap, harmadnap és azután mindig Toncsikának vettem virágot és attól kezdve még az álmaimat is Toncsika képezte. A lovagló órát már olyan husszura nyujtottuk, hogy kített kettőt. Este a tarokpartiban is mindig én vesztettem és Toncsikának ez is nagyon tetszett. Ki is jelentette, hogy soha ilyen pompásan nem nyaralt, mint most itt minálunk.

Szép, enyhe-meleg napra virradtunk fel, s én délutánra hegyi kirándulást ajánlottam. Elfogatták csak a feleségem, aki már amugy is kezdett a háziasszonyi teendőkbe belefáradni, tett ellenvetést. Toncsika közbevágot:

— Édes, ha téged talán kifáraszt a hegyi út, nem vesszük rossz néven ha itthon maradsz. A férjed oly kedves és előzékeny, hogy téged is helyettesíteni fog.

A feleségem határozott hangon jelentette ki, hogy ő is jönni fog

Elindultunk a fiatalok mentek elől, Toncsika az én karomat magának biztosítva, utánuk; a feleségemnek csak egy turista bot jutott. (Folytatjuk.)

— **A Dürög kabátja.** Dürög György az ismeretes tiszazugi polgár, Budapestre került. Egy kis „kijárni” való dolga akart. A kijárás dolgában természetesen fölkereste a kerület országgyűlési képviselőjét. A nagyságos ur szívesen fogadja Dürögöt, mert befolyásos, „nagy-zájú” választó. Görbe estét is rendez Dürög részére, akinek egy darabig nagyon tetszett a dolog. Egyik kávéházban azonban eltűnik a Dürög kedve. Izeg-mozog a székén s folytonosan ugyanazon helyre tekintget.

— Mi baj, Dürög uram? — kérde a képviselő. — Miért nézeget folyton arra a fogasra?

— A kabátomat nézegetem, nagyságos uram, — mondja Dürög. — Nem szeretném, ha odább állna vele valaki.

— Sose törődjön vele, — mondja a képviselő. — Mulasson Dürög bácsi. Nem bántja azt a kabátot senki. Az enyém is ott van.

— De bizony nincsen, — feleli Dürög.

— Van már egy fertályórája, hogy elvitte egy hóka képű legény. Azt hittem, hogy csak tréfál, de már — úgy látszik — komoly a dolog.

Az én Öregem

is mindig azt mondta, hogy szeplők elűzésére, valamint finom, puha bőr és fehér teint elérésére és megővésére nincs jobb szappán, mint a világhírű „Steckenpferd” Liliomtejszappán. Védjegye: „Steckenpferd”, készíti Bergmann et Co. cég Tetschen a.E. — Kapható minden gyógyszertár- drogéria- illatszertár s minden e szakmába vágó üzletben. Darabja 80 fillér. — Hasonlóképen csodálatosan beválik a Bergmann féle „Man era” Liliomtejszappán fehér és finom női kezek megővésére, ennek tubusa 70 fillért mindenütt kapható.

Színház.

Szándékosan szakítottuk meg éppen a f. hó 19-iki „Csókszanatórium” előadás kritikáját, amennyiben szinte tudtuk, hogy a publikum egy részénél visszatetszést szül a darabban előrántott „Kakas és tyúk” tánc. Magáról a darabról nem sok írni valónk lesz: mert hiszen nagyon is burleszk. De hát ennek dacára a szereplők iparkodtak azt élvezhetővé tenni. Ami azt a végzetes táncot illeti, hát mi is túlságos drasztikusan frivólnak tartjuk, de azért nem fortyanunk fel olyan rettentő módon annál is inkább: mert a közönség jó nagy részének tetszett, megújráztatták.

Nos, hát akkor nem a színészekben kell keresni a hibát hanem a közönség izlésében. Felkopna a direktorok állá, ha klasszikus drámákat adnának. Nem egy ideálisan gondolkozó színészdirektor ment már tönkre, aki drámai színtársulatot alapított. Itt van ma is élő „Rakodczay”, akinek 200.000 koronája uszott el. De itt is látjuk, hogy a drámának nincs közönsége. Ilyen a mai publikum izlése és hiába azon mi nem segítünk, akár hogyan mérgeledünk is.

Pénteken f. hó 20-án „Hasonyfaló” operettét adták zónában másodsor. A darabról már elmondtuk a véleményünket csak annyit jegyzünk meg, hogy ezúttal is telt ház nézte végig a darabot és a színészek szép, igyekvő játékát sok tapssal honorálták.

A f. hó 21-én Bernsteinnak a remek szocialista írónak egyik kiváló színművét „Izrael” adták meglehetősen kevés közönséggel.

Szinte el sem tudunk már képzelni drámát Miklósy Gábor nélkül, kit művészi- leg helyettesített ez alkalommal Inke Rezső mint Gutlieb Jusztur. Azonban Lőrinczy Erzsébet, mint De Croncy hercegnő és Marosy

Géza, mint De Croncy herceg oly remekül játszottak, hogy a publikumot egészen magukkal ragadták. Különben is Lőrinczy Erzsébet Inke Rezső és Marosy a színművészet minden ágában otthon érzik magukat.

Az első felvonás után Goda Gizike, mint műkedvelő énekes lépett fel. Annyit konstatálunk, hogy Goda Gizikének szép tiszta hangja van és ha erősödik, kellő iskoláztatás és gyakorlat után bátran kiállja a kritikát és ha kedve lesz, a nyilvánosság előtt szerepelni, szép jövőnek nevezhet elé.

Vasárnap f. hó 22-én délután „Cigányszerelm” ment félhelyárral, este „Csókszanatórium” másodsor a színészeink közt megszokott jó előadások közt.

Hétfőn újra „Lengyel Menyecske” című operettét adták elő. E darabot már a múlt számunkban méltattuk, csak annyit akarunk még hozzá fűzni, hogy dacára a gyér nézőközönségnek a szereplők jó kedvvel játszottak, noha veszett hideg volt a színház, meg is sajnáltuk Komáromi Gizit aki abban a kivágott ruhában szegényke majd megfagyott. A közönség a darab ötletein sokat kacagott, jól mulatott, a dalait pedig gyönyörködve hallgatta.

Kedden mutatták be nálunk Abrányi Emil remek fordításában „Szerelm Gyermek” Henczy Bataille világhírű színművét. A darabnak meséje ugyszintén a nyelvezete kitűnő amelyet a színészek bőven ki is használtak.

A darabot kis közönség nézte gyönyörködve, megindultan végig. Kár hogy olyan kevesen voltak, mert úgy a darab mint a színészek játéka zsufozott házat érdemelt volna.

Elsőnek Lőrinczy Erzsébet (Liane Orland) kell megdicsérnünk, aki nehéz szerepét bravurosan játszotta minden szava, meleg hangja mozdulata öntudatos izléses volt, sőt az öltözéke is kiszámítottan izléses volt. Nem kevésbé volt jó Marosy (Mauriée) akinek póznélküli játékát igen rokonszenvesen hallgatták. Inke (Ranc) szintén kitűnően oldotta meg a gögös politikai szerepét. Kedves volt még (Nelli) Deri Sára és Mészáros Aranka. A közönség a jól megjátszott darabot érdeklődéssel, a szereplőket sürüen tapsolva hallgatta végig.

Szerdán „Ember Tragédiája” fél helyárral másodsor került előadásra. A darabot ugyancsak olyan ambícióval játszották meg a színészek mint az elsőt.

Szeptember 26-án es a rendes helyárakra Stein, Willner kedves bohó operettjét a „Kis Barátnőt” adták közepes közönség előtt. Az egész előadás igazi mulató bohózat volt, hol a néző közönség betegre kacaghatta magát. A színészek mind végig ügyesen és kedvvel játszottak, különösen kiváltak a nők közül Komáromi Gizit, ki között és Bereik Margit között választani alig lehetett, de Mészáros Aranka sem maradt hátrább egy hajszálnival sem.

A férfi szereplők közül Inke Rezső, mint Artois Henri gróf, Marosy Géza, mint Artois Fermánd, Deák Gyula és Medgyesi József éppen most, mint mindig mulató komikumokkal kifogástalanul játszottak. Meg kell még emlékeznünk Vámos Jenőre, ki úgy énekel, mint játékaival ez alkalommal különösen kivált. Egy csizmás francia tábornok, ki egy lakodalmi ünnepélyen csizmába gyűrött tábornoki pantalonban jelent meg, nem igen emelte a lakodalmi ünnepély fényét, úgy is mint tábornok, de még inkább, mint francia tábornok és aligha szalonképes lenne a párisi szalonokban, ebben a gunyában.

A f. hó 27-én szíre került Molnár Ferenc egyik legszebb vigjátéka „A testőr”. Különben is Molnár Ferenc a legkitűnőbb

színmű írónk, azonban darabjainak előadása nagyon kipróbálja a színészeket. Holmi ripacs kompániának nem való Miklósy Gábor társulatában olyan erők vannak, kik tökéletesen megállják a helyüket. Így p. u. valóságos élvezetes estét rendeztek az intelligens színházlátogató közönségnek.

Mint minden ilyen nagyobb szabású darabban els sorban is Lőrinczy Erzsébet említjük fel, kiről ha bár tudjuk, hogy kitűnő drámai erő de ilyen alakítással, sikerrel ez idén még nem játszott, de a maga szerepében Kádár Bené Emma sem maradt hátrább. Nem is kellene Miklósy Gáborról szólnunk, mivel szemben felesleges a kritika: mert minden szerepében felül áll rajta, de most valóságos remekelt. Természetes, hogy Marosy Géza, most is éppen úgy beleélte magát szerepében: mint minden szerepében. Hát bizony eléggé sajnálhatják akik a színház látogatók közül nem voltak jelen és csodálatos, hogy éppen erről az előadásról hiányzottak.

Referens.

C S A R N O K.

A rikkanec.

(Folytatás és vége.)

Esti hét óra volt s az ajándékok, meglepetések terhe alatt nyögő boldog apák, anyák, nagybácsik s még tudja isten miféle földi képviselői az égi angyaloknak nem igen vették a Jani gyerek lapjait. De azért Janinak nem volt oka szomorkodni. Karácsony előestéjén mindenki ráér. A hivatalok, boltok, műhelyek emberei a szent napon korábban szabadulnak s még mielőtt elvonnék részüket a szent karácsony, boldog előestéjének lélekemelő ünnepéből, tesznek egy sétát. S mivel az emberek Karácsony estéjén is kíváncsiak s a lap vastagsága a pénzkidással járó lelkiúrdalásoknak is elejét veszi némileg, Jani gyerek a 150 darab újságból, mindössze vagy 30 darabot szorongatott kezében. S Jani annál is inkább örült ennek mivel anyja egy vadonatúj télikabátot ért neki ha minden újságját eladja. A télikabát ugyan már meg volt véve s nem is az anyja hanem a jószívű asztaltársaságok kegyelméből de az anyja az ajándékkal való kecségtetéssel akart a fokozottabb működésre bírni egyetlen fiacskáját.

S egyszerre mint derült égből a vilámcsapás rárontott Janira egy nagyobb rikkanec. Rohant mint a pusztító szélvész s Jani mellett meg sem állva, kiragadta annak kezéből a megmaradt újságokat s csak hamar eltűnt az ünnepi forgatagban. Jani első pillanatban nem is tudta hol van, mi történt vele, csak érezte hogy most ő reá egy rettenetes katasztrófa szakadt. Sírni kezdett keservesen, nem szaladt a rabló után. Neki támaszkodott a házszegetnek és sirt, sirt. Csakhamar a kíváncsiak tömege vette közre a remegő, kirabolt rikkanecot.

— Mi az fiacskám, miért sírsz? Kérde tőle egy idősebb asszonyság.

Jani ráemelte szemét, mely telve volt könnyekkel szakadozott, csukló hangon mondta el szörnyű tragédiáját.

— Egy csirkefogó ellopott tőlem 30 újságot. Elszaladt vele.

— Merre ment? Mikor?

— Arra befelé szaladt, a Duna felé. Elvitte mind mind. S keserves zokogásra fakadt.

— Jaj az újságom. Agyonít az anyám. Ezt ismételte, nem tudott mást mondani.

Es a béke ünnepén senki sem szánta meg az apróságot. A szeretet nevében senki sem nyomott kezébe egy koronát, mely megnyihette volna a Jani mélységes fájdalomát.

Ott sirdogált a kíváncsiak között, Fejecskéjében egy érthetetlen kaosszá olvadt minden. Az ellopott újságok a hiányzó egy korona, a verés a szigorú, a durva anyja s a mi boldoggá tette a mi bearanyozta délutánját a télikabát, elvesztése. Biztosra vette, hogy a télikabátból nem lesz semmi. A ve-

SALVATOR kiváló bór- és lithiumos gyógyforrás
vese- és hólyagbajoknál, köszvényél, cukorbetegségnél, vörhenynél, emésztési és lélegzési szervek hurutjainál kitűnő hatása. Természetes vasmentes savanyúvíz.

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszertárakban. SCHULTES AGOST Sainye-Lipóczi Salvatorforrás-vállalat Budapest, V. Rudolf-rakpart 8.